

Rehabilitačná stanica pre kamzíky alebo najdrahší záhradný domček na Slovensku alebo drobná časť sofistikovaného podvodu s požehnaním Ministerstva životného prostredia SR z obdobia vlád Róberta Fica a Petra Pellegriniho?

Verejný podnet Generálnemu prokurátorovi SR na preskúmanie zákonnosti a podozrenia na spáchanie viacerých trestných činov

Úvod do príbehu, ktorý nie je len o Pavlovi Majkovi z Liptovského Mikuláša

Slovensko je pre niektorých ľudí krajina neobmedzených možností. Podvody vyvolených slovenská verejnosť vníma ako folklór a ani nežiada ich reálne potrestať. Tak ako sme verejne neodsúdili a reálne nepotrestali nikoho za zločiny spáchané počas socializmu, tak žiaľ, aj dnešné Slovensko má problém odhaľovať a trestať klamárov a podvodníkov vo verejných funkciách. Väčšinou sa mávne rukou, resp. sa rieši nie podstata zlého skutku alebo očividného klamstva, ale rieši sa skôr kto a prečo nabral odvahu na takýto skutok alebo klamstvo poukázať a aký má z toho profit. Veď možno naozaj by sa lepšie a spokojnejšie žilo, ak by sme pravdu o mnohých podvodoch nikdy nepoznali. Alebo ste ako ja už unavení z tejto krajiny pre vyvolených, kde sa tvárime, že ak oni verejne klamú a skresľujú realitu vo svoj prospech, že je to OK, lebo sú to ľudia iní ako my a zákony pre nich neplatia?

Jednému zo svedkov týchto čudných príbehov o neobmedzených možnostiach pre vyvolených je Tichá dolina v Tatrách. Tá ticho mlčí o okolnostiach ako v nej vyrástol zvláštny drevený domček so solárnymi panelmi neobvykle obtočený elektrickým ohradníkom. Na domčeku nenájdete žiadnu informáciu o jeho využití, tá sa však dá pekne identifikovať pomocou internetu a zverejnených dokumentov. Dozviete sa ako sa v tom domčeku zachraňujú alebo presnejšie povedané nezachraňujú hendikepované kamzíky. Keď si prečítate celý tento článok (a zároveň verejný podnet generálnemu prokurátorovi na preskúmanie zákonnosti) a pozriete si aj sprievodné internetové linky ako dôkazy, zistíte, že nič v tomto príbehu nie je vymyslené a nikto sa nesnaží jeho prezentáciou niekoho očierniť alebo obviňovať, ale len dať dokopy jeden bizarný príbeh o narábaní s verejnými financiami a nedodržiavaní zákonov.

Pre pochopenie príbehu spomínam v ďalšom texte mnohé dokumenty ako faktúry, rozhodnutia, čestné vyhlásenia, žiadosti o dotáciu a pod. Tieto nie sú zverejnené na internete, preto pre objektivitu a úplnosť rekonštrukcie príbehu z Tichej doliny boli vyžiadané od Ministerstva životného prostredia SR, Environmentálneho fondu a iných relevantných štátnych inštitúcií na základe zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Každý občan aj prokuratúra si o ich kópie môže požiadať príslušnú štátnu inštitúciu tak ako som urobil ja. V prípade záujmu, viem na požiadanie poskytnúť kópie spomínaných dokumentov a uviesť zdroj štátnej inštitúcie, ktorá daný dokument poskytla. Keďže ide o stovky strán rôznych dokumentov z praktického hľadiska by ich zverejnenie bolo kontraproduktívne.

Tento príbeh je o pravdepodobne **najdrahšom záhradnom domčeku** na Slovensku, aspoň ta chatka budí taký dojem, **ktorého históriu by si istí ľudia želali, aby ju nikdy radšej nik neodhalil**. Vám sa teraz dostáva možnosť spoznať moje videnie tohto príbehu a vlastný záver si môže urobiť každý sám, resp. si dať odpoveď na otázku uvedenú v názve. Tento príbeh je akousi reflexiou v akej krajine a s akými ľuďmi a inštitúciami tu vlastne žijeme, ako sa ctia alebo nectia zákony, či funguje zákonnosť a jej kontrola a aj akých niektorých ľudí má Slovensko dlhé roky v správe chránených území. **Tento článok resp. podnet napísal prednosta okresného úradu, ktorému nie je ľahostajný osud Tatier a verí, že podobne sa k veci postaví aj Generálny prokurátor Slovenskej republiky a tento podnet dôsledne**

preskúma a tento príbeh neskončí s typickým koncom ako to na Slovensku býva, že skutok sa nestal.

Zhruba v strede známej tatranskej doliny stojí chata s označením Tábor, ktorá je majetkom Slovenskej republiky, dnes v správe Správy Tatranského národného parku. Podľa aktuálneho listu vlastníctva č. 125 v katastri nehnuteľností dostupného aj online tam stoja dva objekty, jeden s označením robotnícka ubytovňa Tábor a druhý s označením robotnícka ubytovňa Tábor 1. Podľa účelu stavieb zapísaných v katastri nehnuteľnosti sú obe označené ako budovy ubytovacieho zariadenia. Akoby v katastri nehnuteľnosti zastal čas a údaje v ňom skôr odrážajú pohnutú minulosť objektov, lebo počas SNP tam boli partizáni a údajne tam bol aj väzenský pracovný tábor. Ubytovaní väzni údajne zalesňovali dlhú Tichú dolinu. Tento zápis v katastri nehnuteľnosti len ilustruje chýbajúcu starostlivosť a dôslednosť o zverený majetok štátu, pričom neaktualizovanie údajov správcom majetku znamená, že podľa katastra nehnuteľností aj štátna dreváreň môže byť ubytovacie zariadenie, resp. dnes na mieste drevárne fyzicky stojaca rehabilitačná stanica pre kamzíky vo vlastníctve Slovenskej republiky ani de jure neexistuje. Prítom katastrálny zákon jasne každému vlastníkovi, resp. inej oprávnenej osobe ukladá povinnosť dbať, aby všetky údaje katastra týkajúce sa nehnuteľností, ako aj zmeny týchto údajov mohli byť v katastri riadne evidované, a ohlásiť každú zmenu okresnému úradu do 30 dní odo dňa vzniku, zmeny alebo zániku rozhodujúcej skutočnosti. Zjavne správca majetku ani stavebník nedbali dodržať literu katastrálneho zákona.

Záchranná a karanténna stanica pre kamzíky vybudovaná na mieste drevárne nie je ani uvedená v oficiálnom zozname siete chovných a rehabilitačných staníc na Slovensku v kompetencii Štátnej ochrany prírody SR (<https://www.sopsr.sk/web/?cl=57>). V danom zozname sú uvedené mená Ing. Pavol Majko a Mgr. Erika Feriancová, ktorí sú označení ako kontaktné osoby ku chovnej stanici pri Správe TANAPu na Hodžovej ulici v Liptovskom Mikuláši. Podobne ani nová webstránka Správy TANAPu, vytvorená v roku 2022, v časti venovanej záchrane chránených živočíchov ju nespomína. [Zranený živočích – Tatranský národný park \(tanap.sk\)](http://tanap.sk)

A ešte na úvod pre úplnosť ako vyzerali dve robotnícke ubytovne do roku 2017 pekne zachycujú rôzne fotky na internete (napr. [Horáreň v Tichej doline | Mapio.net](http://mapio.net) alebo <http://tritri.cz/vysoke-tatry/podbanske-ticha-dolina-hladke-sedlo-dolina-pieciu-stawow-polskich/attachment/ticha-dolina-chata-tabor-dsc0014/>).

Rehabilitačná stanica pre kamzíky - idylická filmová verzia o jej vzniku

Každý, kto sa vydá do Tichej doliny po červeno značenej turistickej trase, si tieto objekty môže prísť pozrieť, lebo stoja blízko asfaltovej cesty, ktorá dolinou prechádza. Vedľa dobre udržiavanej chaty s novou strechou a so solárnymi panelmi stojí zjavne ešte novšia chatka, tiež so solárnymi panelmi a atypicky obtočená drôtmi. Budovy okrem súpisného čísla a malého písmena "i" v krúžku (že by v tej chate podávali nejaké informácie?) nie sú označené tabuľkou informujúcou o správcovi, ani o účely oboch budov nie je nikde zmienka. Väčšinou počas leta tam nikto nie je, takže sa ani nie je koho opýtať. Akoby boli táto chata, susedný domček a nová latrína opradené rúskom tajomstva, ktoré sa hádam verejnosť nikdy nemá dozvedieť aj keď tu máme štátny majetok Slovenskej republiky.

V dobe internetu a zákona o slobodnom prístupe k informáciám sa však pravda ťažko skrýva a nie je preto problém komukoľvek si potrebné informácie ku súčasnej situácii na chate Tábor dohľadať. Jednou z nich, ktorá sa z internetového prehliadača poľahky objaví, je pekne spracované video publikované Slovenskými elektrárňami s označením: Spolupráca TANAP a Slovenských elektrární. ([Spolupráca TANAP a Slovenských elektrární - YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=...)). Z filmu sa dá dozvedieť, že vďaka nezištnej pomoci spoločnosti Slovenské elektrárne, a.s. jej zamestnanci

pomohli počas známej akcie Čisté hory s búraním pôvodnej drevárne a tiež podľa slov riaditeľa spoločnosti táto firma dodala materiál na vybudovanie prvej a jedinej špeciálnej záchranej a karanténnej stanice najmä pre kamzíky na Slovensku. Vo filme má hlavne slovo doterajší riaditeľ Správy TANAPu Ing. Pavol Majko, ktorý sa snaží diváka emotívne priviesť k presvedčeniu, že je to práve on a Správa TANAPu, kto najviac pomáha pri záchrane kamzíkov a iných vzácných druhov živočíchov v národnom parku a v poslednom vstupe konštatuje, že dokončenie rehabilitačnej stanice, ktorá v národnom parku chýbala, by sa bez silného partnera, teda rozumej Slovenských elektrární, neuskutočnilo. Potiaľ sa to javí ako pekný za srdce chytajúci príbeh. Len bohužiaľ v tejto špeciálnej stanici podľa informácií nomenovaného zamestnanca Správy TANAPu ale nepriamo potvrdené aj samotným Pavlom Majkom vo verejnom vypočutí v rámci výberového konania na riaditeľa TANAPu, ktoré vysielalo Ministerstvo životného prostredia naživo dňa 30.9. 2022 na svojej oficiálnej facebookovej stránke (ďalej vo výberovom konaní na riaditeľa TANAPu) zatiaľ žiaden poranený kamzík od jej vzniku pred zhruba troma rokmi zachraňovaný alebo zachránený nebol.

Vo výberovom konaní na riaditeľa TANAPu Pavol Majko uviedol, že posledný prípad zachránenia kamzíka pracovníkmi Správy TANAPu, a to konkrétne kamzice Radky, ktorej poskytli starostlivosť v knižnici Správy TANAPu, bol v roku 2018, teda ešte pred postavením záchranej stanice v Tichej doline. Potom je na mieste otázka, či zavrieť poraneného kamzíka do drevenej chatky v lese je to najlepšie, čo preň, keď je zranený, môžeme urobiť. Myslíte si, že obmedzený priestor v tej malej chatke v lese zodpovedá biologickým, fyziologickým a etologickým potrebám kamzíka a umožňuje mu poskytnúť primeranú starostlivosť ako podmieňuje zákon o ochrane prírody a krajiny pre rehabilitačné zariadenia pre chránené živočíchov? Nie je prinajmenšom zvláštne, že na alebo pri objekte záchranej stanice pre kamzíky nie je žiadna zmienka, že ide o objekt na záchranu kamzíkov Správy TANAPu vybudovaný s podporou Slovenských elektrární?

Rehabilitačná stanica pre kamzíky alebo čo to vlastne je?

Internet je však neúprosný a dohľadať je možné všeličo a teda aj iný príbeh o chate Tábor a o objekte, ktorému pravdepodobne sám Pavol Majko vymyslel šalamúnsky názov - záchranná a karanténna stanica pre kamzíky, lebo ak by to označil jednoznačne ako rehabilitačná stanica (čo vo filme na konci aj verejne hovorí), tak by podľa zákona o ochrane prírody a krajiny potreboval súhlas Ministerstva životného prostredia SR. Takýto súhlas však nikdy udelený nebol, čo mi bolo potvrdené aj samotným ministerstvom vo e-mailovej odpovedi zo dňa 16.8.2022, ktorú si v ďalšej časti článku (podnetu) dovoľím aj citovať. Na Slovensku existuje síce výkonná vyhláška k zákonu o veterinárnej starostlivosti, ktorá rieši karanténne stanice, ale len pre spoločenské a túlavé zvieratá, inak povedané nevzťahuje sa na chránené živočíchov.

Žiaden zákon v Slovenskej republike neuvádza slovné spojenie záchranná a karanténna stanica pre chránené živočíchov a tak pán Majko sa pokúsi, ak sa ho na to náhodou opýtajú, vyhovoriť, že súhlas ministerstva ani nepotreboval, lebo veď platí zásada, čo nie je v zákone regulované, tak je povolené. Avšak zákon o ochrane prírody bol porušený, lebo zákon definuje všetky možné zariadenia na záchranu chránených živočíchov a ich označenia. Inými slovami, zákon o ochrane prírody v § 45 taxatívne vymenúva všetky zariadenia na záchranu chránených živočíchov a ich názvy, pričom v § 45 nie je použité slovíčko najmä, teda zriadenie zariadenia s označením záchranej a karanténnej stanice pre chráneného živočícha kamzíka tatranského tento zákon nepripúšťa (<https://www.zakonypreludi.sk/zz/2002-543>). Alebo je možné definovať zariadenie s označením záchranná a karanténna stanica pre chráneného živočícha kamzíka, že nie je zariadením na záchranu chránených živočíchov podľa § 45 zákona o ochrane prírody a krajiny?

No takto primitívne obchádzať zákony a rehabilitačnú stanicu proste inak pomenovať je na prvý pohľad možné, ale [film](#) sa vďaka svojmu obsahu stal možným dôkazovým materiálom o možných ďalších porušeníach zákonov Slovenskej republiky. Je pravdepodobne dôkazom o vybudovaní čiernej stavby, lebo tento objekt nikdy nedostal stavebné povolenie, ktoré by definovalo, že stavebné práce budú vykonávať dobrovoľníci a máme tu umiestnenie stavby v 5. stupni ochrany prírody, čo samo o sebe je v danom území zákonom zakázané. Podľa stavebného úradu Mesta Vysoké Tatry zbúrať dreváreň vo vlastníctve štátu a postaviť na jej mieste súkromným nájomcom inú stavbu stačí ohlásiť a nazvať to úpravy drobnej stavby. Ak podľa stavebného zákona drobná stavba je definovaná ako taká stavba, ktorá má doplnkovú funkciu pre hlavnú stavbu a jej zastavaná plocha nepresahuje 25 m², tak v dokumente Mesta Vysoké Tatry zo dňa 29.10.2018 s označením 959/2018/2-Sd sa uvádza, že považujú vec ohlásením stavebných úprav za vybavenú a to aj napriek tomu, že tu máme ohlásenú drobnú stavbu s plochou 30 m² pre rehabilitáciu poranených kamzíkov ako doplnkovú funkciu k susednej chate Tábor. To, že sa jedná o majetok štátu v nájme a nakladanie s ním určuje zákon o správe majetku štátu, ktorý bol tiež porušený, a aj to, že ide o stavbu v 5. stupni prísnej ochrany prírody, kde podľa zákona je stavebná činnosť úplne zakázaná a bez udelenia potrebných výnimiek tu boli spáchané aj viaceré správne delikty, a teda, že stavebný úrad Mesto Vysoké Tatry mohol konať v rozpore s viacerými zákonmi, zatiaľ kompetentné inštitúcie netrápi.

Vo [filme](#) možno okrem iného vidieť vedľa zbúranej drevárne aj starú naklonenú rozpadávajúcu sa latrínu. Dnes vedľa záchranej a karanténnej stanice v 5. stupni ochrany prírody stojí novovybudovaná drevená latrína, ktorej vybudovanie nespomína žiadna osoba ani žiadny dokument. Možno postaviť latrínu v národnej prírodnej rezervácii, aby sa nik k tomu ani nevyjadril, nik nikomu to neohlásil a pritom v tesnej blízkosti priestoru, kde sa majú umiestniť do karantény a rehabilitovať zranené kamzíky? Občianskemu združeniu Les sa takýto husársky skutok podaril, lebo suchý záchod vedľa tej stanice stojí a zjavne nikomu z kompetentných takýto počin neprekáža.

Vo [filme](#) možno vidieť aj nezákonne konanie osôb v ňom, lebo tieto osoby sa pohybovali mimo značených turistických chodníkov, rušili pokoj a ticho rezaním a pílením dreva a podieľali sa na vzniku čiernej stavby v NPR Tichá dolina. Poslankyňa Národnej rady SR Romana Tabák (OĽaNO) dostala za kúpanie sa v Studenom potoku od Slovenskej inšpekcie životného prostredia (SIŽP) pokutu 500 eur. Bude SIŽP alebo Ministerstvo životného prostredia SR preverovať aj tieto zverejnené prešlapy existencie čiernej stavby v Tichej doline s 5. stupňom ochrany prírody, ktoré sa odohrali so súhlasom riaditeľa národného parku?

A kto je vlastne stavebníkom stavby s názvom záchranná a karanténna stanica pre kamzíky v Tichej doline?

Z propagačného [filmu](#) Slovenských elektrární je zrejmé, že riaditeľ Správy TANAPu má do oboch objektov prístup, takže ťažko pochybovať o jeho angažovanosti v celej veci a tiež možno sa oprávnene domnievať, že ako zamestnanec odbornej organizácie ochrany prírody by mal dobre vedieť aké súhlasy sú potrebné pre vybudovanie rehabilitačnej stanice pre kamzíky v 5. stupni ochrany prírody a kto môže manipulovať s kamzíkmi ako chráneným živočíchom. Zachraňovať poraneného alebo chorého kamzíka vrchovského tatranského v Tatranskom národnom parku podľa zákona môžu okrem osôb, ktorým bola udelená špeciálna výnimka, len odborní zamestnanci Správy TANAPu, resp. Štátnej ochrany prírody SR, preto by bolo logické, že v roku 2019, keď sa stanica postavila, stavebníkom by mohla byť práve Správa TANAPu ako odborná organizácia zastupujúca pre tento účel štát.

Podľa [filmu](#), ktorý má názov Spolupráca TANAP so Slovenskými elektrárňami, sa natíska tento logický záver, avšak v danom filme je to buď úmyselne prezentovanie nepravdivých informácií riaditeľom Správy TANAPu alebo minimálne uvedenie týmto filmom riaditeľa Slovenských elektrární, ale i verejnosti do omylu, že realizátorom projektu s oficiálnym názvom: Vybudovanie záchranej a karanténnej stanice pre kamzíka vrchovského tatranského (Rupicapra rupicapra tatrica) je Správa TANAPu a hlavným sponzorom Slovenské elektrárne, a.s., bez ktorého ako povedal v závere filmu riaditeľ Správy TANAPu vraj by sa to celé zariadenie nepostavilo.

Opäť nie je prinajmenšom zvláštne, že pri takej prelomovej veci akou je vybudovanie jedinečného zariadenia pre záchranu kamzíkov v Tatrách Pavol Majko to nespojil so žiadnym PR s jeho typickou senzalizáciou ako napr. u orlice Aničky, či záchrane kamzičáťa v roku 2018 ([ŠOPSR - Vo Vysokých Tatrách sa nám podarilo zachrániť kamziča \(sopsr.sk\)](#)) či [Po týždni rehabilitácie vypustili vysilenú kamzicu späť do prírody \(teraz.sk\)](#)? Nie je zvláštne, prečo ani tri roky od vzniku záchranej stanice slovenská verejnosť o žiadnom zachránenom kamzíkovi v danej stanici nepočula?

Rehabilitačná stanica pre kamzíky so štedrou podporou z Environmentálneho fondu

V centrálnom registri zmlúv však možno nájsť v súvislosti s danou stanicou pre kamzíky zmluvu s číslom 134972 08U05 ([4131824 dokument1.pdf \(gov.sk\)](#)), z ktorej vyplýva, že na realizáciu daného projektu bola v septembri 2019 udelená dotácia z Environmentálneho fondu vo výške 50.000 eur. Túto skutočnosť pán Majko neuviedol vo filme a ako si ukážeme ďalej nie len v ňom. Ani nepovažoval minimálne za slušnosť umiestniť tabuľku na samotný objekt údajnej záchranej a karanténnej stanice, že bola financovaná z verejných zdrojov. V podstate nikde, hádam okrem tejto zverejnenej zmluvy v registri zmlúv, sa o tejto štedrej štátnej dotácii pre ušľachtilú myšlienku Pavla Majka zachraňovať poranené kamzíky v špecializovanom zariadení v Tichej doline nedozviete.

Zmluvu za prijímateľa dotácie, teda za stavebníka, síce podpísal Ing. Pavol Majko, ale nie ako riaditeľ Správy TANAPu ako ho poznáme a ako stanicu predstavoval v propagačnom filme, ale ako výkonný riaditeľ Občianskeho združenia Les so sídlom na ul. 1. mája 38 v Liptovskom Mikuláši. Preto sa natískajú ďalšie otázky, napríklad ako je možné, že rehabilitačnú stanicu pre kamzíky nepostavila na štátnom pozemku štátna organizácia ochrany prírody, ale jej zamestnanec, ktorý síce také projekty má v štatúte svojej organizácie, avšak tento projekt realizoval zastupujúc v podstate súkromnú iniciatívu? A ako je možné, že v prílohe zverejnenej zmluvy a vo faktúrach firmy, ktorá údajne stavala danú stanicu, sa píše o položke vybudovania rehabilitačnej stanice a to aj napriek tomu, že podľa zákona o ochrane prírody názov botanická záhrada, arborétum, chovná stanica alebo rehabilitačná stanica môžu používať iba zariadenia, ktoré majú príslušný súhlas od Ministerstva životného prostredia SR?

V tomto kontexte možno nastoliť ďalšiu otázku, **prečo si Environmentálny fond nič z týchto skutočností nepreveral**, ale mal plnú dôveru práve k tomuto občianskemu združeniu, že mu dal dotáciu na tento projekt a ani nevadilo, že toto občianske združenie nemá žiadne webové sídlo, v oficiálnom registri občianskych združení vedenom Ministerstvom vnútra SR nie je uvedený štatutárny orgán, takže ani štát si nevie skontrolovať, kto je oprávnený konať za združenie a tiež, že nikomu zjavne nevadí, že toto združenie si uvádza ako svoje sídlo štátnu budovu, v ktorej fyzicky od roku 2007 nemá vlastné ani prenajaté priestory? Z písomnej odpovede zo dňa 21.7.2022 Ministerstva vnútra SR, ktorý spravuje register občianskych združení, k môjmu dopytu ohľadne štatutárnych orgánov OZ Les a faktu, že údaje o štatutárnom orgáne OZ Les nie sú zverejnené v súlade so zákonom, vyberám cit:

„Podľa § 20a ods. 1 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o združovaní občanov“) sú občianske združenia od 1.1.2019 povinné ministerstvu vnútra zaslať aktuálne údaje o štatutárnom orgáne alebo členoch štatutárneho orgánu. Údaje o štatutárnom orgáne alebo členoch štatutárneho orgánu občianskeho združenia sú zverejnené vo verejnej časti registra mimovládnych neziskových organizácií v zmysle zákona č. 346/2018 Z. z. o registri mimovládnych neziskových organizácií a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o registri mimovládnych neziskových organizácií“), a to v rozsahu meno, priezvisko a dátum narodenia. Ak si občianske združenia túto oznamovaciu povinnosť nespĺnili, tak ako je to aj v prípade občianskeho združenia s názvom OBČIANSKE ZDRUŽENIE LES, údaje o štatutárnom orgáne nie sú zapísané v registri mimovládnych neziskových organizácií, a teda ministerstvo vnútra nemá vedomosť o tom, kto je štatutárnym orgánom tohto občianskeho združenia.“

Zároveň je na mieste otázka, ako mohol udeliť Environmentálny fond dotáciu na výstavbu záchranej a karanténnej stanice pre chránené živočíchy, keď podľa § 4 ods. 1 zákona 587/2004 Z. z. o Environmentálnom fonde prostriedky fondu možno poskytnúť a použiť len na v tejto časti zákona uvedený účel a taká kategória, do ktorej by sa dalo zahrnúť toto špeciálne zariadenie, tam uvedená nie je ([587/2004 Z. z. Zákon o Environmentálnom fonde | Aktuálne znenie \(zakonypreludi.sk\)](#)).

Niektoré odpovede na mnou položené otázky sa dajú z časti opäť nájsť v centrálnom registri zmlúv, kde sa dá dohľadať, že **Environmentálny fond štedro rozdával tomuto združeniu dotácie aj v predchádzajúcich rokoch a dotácia na rehabilitačnú stanicu pre kamzíky bola z nich vo finančnom vyjadrení tá najmenšia.**

https://crz.gov.sk/2171273-sk/centralny-register-zmluv/?art_zs2=&art_predmet=&art_ico=&art_suma_spolu_od=&art_suma_spolu_do=&art_datum_zverejnene_od=&art_datum_zverejnene_do=&art_rezort=0&art_zs1=Ob%C4%8Dianske+zdr%C5%BEnie+Les&nazov=&art_icol=&odoslat=&ID=2171273&frm_id_frm_filtr_3=634699c3f1846

Ale kto vlastne staval túto záchrannú stanicu? Máme veriť filmu, že vznikla vďaka dobrovoľníkom a podpore Slovenských elektrární alebo ako hovorí zmluva s Environmentálnym fondom, že dodávateľom stavby bola spoločnosť Wilde s.r.o., mimochodom prevádzkovateľ veľkoobchodu s poľnohospodárskymi potrebami v Liptovskom Mikuláši (<https://www.wilde.sk/>)? Pozorný divák [filmu](#) si môže všimnúť, že pán Majko má zjavne veľmi dobré vzťahy s touto firmou, lebo vo filme hrdo ukazuje peknú šiltovku s logom tejto spoločnosti, ktorej ako je doslovne uvedené v prílohe zmluvy a aj na faktúre za vybudovanie rehabilitačnej stanice pre kamzíky OZ Les zaplatilo 52.580,40 eur, teda okrem dotácie 50.000 eur z Environmentálneho fondu ešte aj združenie vedelo získať pre danú spoločnosť minimálne 2.580,48 eur z iných zdrojov. Možno nosenie šiltovky je poďakovaním firme Wilde s.r.o za jej spoluprácu na tomto projekte, **lebo ide pravdepodobne o postavenie najdrahšieho záhradného domčeka na Slovensku, na ktorý sa daná stavba dosť podobá.**

Podľa žiadosti o poskytnutie podpory formou dotácie na rok 2019 zaevidovanej pod evidenčným číslom Z1599/2018, ktorú ako štatutárny orgán OZ Les zaslal Environmentálnemu fondu ešte v októbri 2018 ako žiadateľ Ing. Pavol Majko, prestavba drevárne na záchrannú a karanténnu stanicu, ohlásená stavebnému úradu Mesta Vysoké Tatry ako drobná stavba v lokalite “terénnej stanice Tábor“, mala plánovaný rozpočet 84.210,53 eur s DPH, kde samotná stavba bola odhadovaná až na 52.000 eur a za ďalších zhruba 22.000 eur sa mali zabezpečiť solárne kolektory na ohrev vody s príslušenstvom, fotovoltaičné panely na vykurovanie priestorov s príslušenstvom a elektrický obradník. Keďže Environmentálny fond nevyhovel

žiadosti OZ Les v plnej výške ako vypovedá príloha zmluvy, zjavne solárne panely a elektrický obradník, ktoré na budove tejto stanice predsa len sú, si muselo OZ Les vyfinancovať z iných zdrojov. Vyzerá to tak, že OZ Les nemá núdzu ani o iné zdroje financovania, keď vedelo dať tisíce eur na spolufinancovanie dotácie, ale aj za zariadenia nad rámec dotácie. Ak zoberieme v úvahu, že cena elektrického obradníka pre túto stavbu je max. 200 eur, takže ak by sa projekt financoval v rozsahu pôvodnej žiadosti, tak viete koľko solárnych a fotovoltických panelov sa dá kúpiť za zhruba 22.000 eur a umiestniť na stavbu s rozlohou 30 m²? A je aj zaujímavé, že na internete záhradné chatky podobných rozmerov, z obdobných materiálov a so základmi sa dajú bez problémov postaviť do maximálnej sumy 10.000 eur s DPH, napr. [Drevený záhradný domček Gabriela 3.75 x 6.25 m - Naj záhradné domčeky \(najzahradnedomceky.sk\)](#) alebo [Záhradný domček \(drevenyzahradnydomcek.sk\)](#). ˇ

Vráťme sa ešte raz k [filmu](#) Spolupráca TANAP a Slovenských elektrární a skúsme si to ešte raz zrekapitulovať. Na viacerých záberoch filmu sú dobrovoľníci zo Slovenských elektrární, ktorí rozoberajú pôvodnú dreváreň pri chate Tábor a drevo porcujú na malé kúsky a ukladajú ho ako palivové k stene chaty Tábor. Teda, otázkou je, aké búracie práce a odvoz stavebného odpadu vykonala firma Wilde s.r.o. z malej drevárne v celkovej hodnote 10.280,40 eur, ktoré OZ Les tejto firme z dotácie Environmentálneho fondu vyplatilo za jej zbúranie? A ako si vysvetlíť tvrdenie riaditeľa Slovenských elektrární, ktorý vo filme tvrdí, že materiál na výstavbu nového objektu rehabilitačnej stanice pre kamzíky dodala jeho spoločnosť, keď OZ Les za vybudovanie zateplenej rehabilitačnej stanice, so základovou platňou, s údajným strešným oknom, plechovou strechou, dvermi a vnútorným zariadením firme Wilde s.r.o. zaplatilo podľa faktúry z dotácie Environmentálneho fondu 42.300 eur? Je možná nejaká kombinácia, že firma Wilde s.r.o zaplatila Slovenským elektrárnám za materiál alebo obe dodali obdobný materiál na tú istú stavbu? **A je možné, že by výstavba drevenej drobnej stavby s rozmermi 4 m x 7,5 m bola v sume 42.300 eur, čo sa javí minimálne ako štvornásobok trhovej ceny podobných drevostavieb?** A prečo sa v jednotlivých dokumentoch od žiadosti o dotáciu, cez ohlásenie drobnej stavby, prílohy k zmluve s Environmentálnym fondom, ale aj na faktúre vyplatenej firme Wilde s.r.o. hovorí o strešnom okne, ak stavba žiadne nemá?

Realizácia projektu záchranej a karanténnej stanice pre kamzíky z verejných zdrojov prostredníctvom dodávateľa podlieha podľa zákona o verejnom obstarávaní procesom verejného obstarávania. V roku 2016, keď Občianske združenie Les získalo prvú svoju dotáciu od Environmentálneho fondu v sume 95.000 eur na projekt Ochrana a monitoring kamzíka tatranského, v tom čase boli asi riadne vyhlásené výberové konania na dodávateľov, lebo cez webstránku Úradu pre verejné obstarávanie vo verejnej databáze dokumentov, profilov a zákaziek je možné dohľadať relevantné dokumenty k verejnému obstarávaniu k projektu Ochrana a monitoring kamzíka tatranského ako sú súťažne podmienky, zápisnice z otvárania obálok a vyhodnotenia ponúk a pod. [Vyhľadávanie zákaziek - Úrad pre verejné obstarávanie \(gov.sk\)](#).

O verejnom obstarávaní dodávateľa záchranej a karanténnej stanice pre kamzíky v Tichej doline v roku 2019 na stránke ÚVO nie je žiadna zmienka ani žiaden dokument. Jediný dokument, ktorý vypovedá o verejnom obstarávaní, je dokument s označením Čestné vyhlásenie štatutárneho orgánu žiadateľa k výberu dodávateľa a podpísaný Ing. Pavlom Majkom, kde je uvedené, že verejné obstarávanie bolo vyhlásené dňa 2.5.2019 v Liptovskom Mikuláši a že záverečná zápisnica o výsledku vyhodnotenia ponúk je zo dňa 24.5.2019. Je zaujímavé, že obdobné verejné obstarávania ošetrené len čestným vyhlásením urobilo Občianske združenie Les aj v roku 2017 a roku 2018 s podobnými projektami na ochranu a monitoring kamzíka v Tatrách a vo všetkých prípadoch vybraným dodávateľom drobného majetku bola výhradne spoločnosť Wilde s.r.o. Bude niekoho v tomto kontexte prekvapovať,

že veľkoobchod s poľovníckymi potrebami v Liptovskom Mikuláši je aj expertom na stavebné práce a že sa iné firmy na Slovensku na tak zaujímavú a dobre financovanú prestavbu malej drevárne na zariadenie pre rehabilitáciu kamzíkov s rozlohou 30 m² v celkovej sume zákazky 52.580,40 eur neprihlásili s nižšou cenovou ponukou?

Rehabilitačná stanica pre kamzíky je vlastne infocentrum ochrany prírody, či ako?

Vráťme sa ešte raz k faktu zo začiatku tohto článku, že objekty chaty Tábor a susednej drevárne, ktorá sa zmenila na údajnú rehabilitačnú stanicu pre kamzíky, sú majetkom Slovenskej republiky, ktorý bol do 31.3.2022 v správe Štátnych lesov Tatranského národného parku (Štátnych lesov TANAPu). Ako je teda možné, že stavebníkom a nositeľom zmeny určenia účelu štátneho majetku sa stalo Občianske združenie Les a nie štátna inštitúcia?

Ešte začiatkom roku 2016 sa Štátne Lesy TANAPu obrátili na Ministerstvo životného prostredia SR o udelenie súhlasu na prenájom nadbytočného štátneho majetku z listu vlastníctva č. 125 chaty Tábor s okolím, ktorý sa podľa zákona o ochrane prírody a krajiny vyžaduje, ak sa jedna o majetok nachádzajúci sa v 5. stupni ochrany prírody. Tento súhlas ministerstvo dňa 21.3.2016 s označením 4282/2016-2.3 udelilo a určilo pre nájomcu sedem podmienok, pri čom kľúčovou podmienkou tohto súhlasu je, že žiadateľ o nájom je povinný zriadiť a prevádzkovať v objekte chaty Tábor cit: *“informačné centrum so zameraním na ochranu prírody Tatranského národného parku (infocentrum Štátnej ochrany prírody SR)“*. V súhlase od ministerstva nie je zmienka, že sa môže chata využívať na ubytovanie osôb alebo ako terénna stanica a že môže pri nej vzniknúť zariadenie pre zranené chránené živočíchy. No ako prišlo práve Občianske združenie Les s pánom Majkom k nájmu štátneho majetku chaty Tábor? A nie je minimálne zvláštne, že Ministerstvo životného prostredia SR dáva podmienku na vznik infocentra Štátnej ochrany prírody SR v malo navštevovanej doline oproti iným tatranským dolinám, v údajnom prebytočnom majetku štátu a toto infocentrum nemá zriadiť a prevádzkovať Štátna ochrany prírody SR ale za nájom to má urobiť súkromný subjekt?

Odpoveď, ako sa dostalo OZ Les ku chate Tábor, poskytol opäť Centrálny register zmlúv, kde je zverejnená zmluva o nájme s číslom 608/N/2017 resp. [50/2017/ŠLTANAP | Centrálny register zmlúv \(gov.sk\)](#) podpísaná dňa 30.1.2017 s účinnosťou zo dňa 26.4.2017, ktorú za Občianske združenie Les podpísal istý RNDr. Ján Zuskin (nie je špecifikované akú funkciu v danom združení má a teda ani nie je jasné, či je štatutárnym zástupcom tohto zdrużenia). Podľa textu zmluvy bola uzatvorená na dobu určitú v trvaní 10 rokov a jej účelom je v chate Tábor, ako požadovalo ministerstvo v udelenom súhlase, vytvorenie a prevádzkovanie informačného centra so zameraním na ochranu prírody Tatranského národného parku /infocentrum Štátnej ochrany prírody SR/. V zmluve sa píše, že komisia odporučila uzavrieť riaditeľovi Štátnych lesov TANAPu nájomnú zmluvu s Občianskym združením Les, ktoré ako jediný zo záujemcov splnil podmienky v zmysle § 94 ods. 5 zákona o ochrane prírody a krajiny, stanovené Ministerstvom životného prostredia SR listom č.j. 4282/2016-2.3.

Takže vzniká bizarná situácia, lebo údajne len RNDr. Ján Zuskin zamestnanec Štátnej ochrany prírody SR (riaditeľ Správy slovenských jaskýň v Liptovskom Mikuláši), spolu v tom čase ďalšími zamestnancami Štátnej ochrany prírody SR Ing. Pavlom Majkom a Mgr. Erikou Feriancovou zo Správy TANAPu, ako jediní mali záujem si od štátu prenajať exkluzívne v Tichej doline chatu a vytvoriť v nej infocentrum Štátnej ochrany prírody SR ako súkromné osoby a ešte mali záujem štátu za túto možnosť platiť nájom 500 eur ročne. Avšak prečo na budove chaty nie je jasné slovné označenie a ani nikdy nebolo, že budova slúži ako infocentrum Štátnej ochrany prírody SR ako je to na ostatných infocentrách v Tatranskom národnom parku? A prečo v dobe internetu nie je nikde žiadna informácia o tomto infocentre, prevádzkovej dobe a kontaktných údajoch na správcu? Prečo ani webstránka Správy TANAPu sa o ňom

nezmieňuje a pravdepodobne sa ani nikdy nezmieňovala? Ako mohla chata Tábor slúžiť ako infocentrum Štátnej ochrany prírody SR, keď okrem Pavla Majka a jeho kolegov z OZ Les o jeho existencii sa vlastne nikto nemohol ani poriadne dozvedieť? Alebo len ja tu niečomu nerozumiem?

Okrem toho, že nebol pre OZ Les problém platiť nájom, aby mohli jeho členovia pravdepodobne vo svojom voľnom čase prevádzkovať v tej chate infocentrum pre návštevníkov TANAPu, nebol problém ani nájsť finančné zdroje aj na opravu celej chaty, kde podľa v centrálnom registri zverejnenej Dohody o vykonaní opráv č. 2 v zmysle nájomnej zmluvy č. 608/N/2017 [28/2020/ŠLTANAP | Centrálny register zmlúv \(gov.sk\)](https://www.crz.gov.sk/data/att/3077158_dokument1.pdf) v roku 2020 Občianske združenie Les so súhlasom správcu urobilo, ako je uvedené v dodatku, opravy v hodnote 3.000 eur a to v rozsahu: oprava drevenej konštrukcie zrubových obvodových stien, pozostávajúca z výmeny nevyhovujúcich (nahnitých) prvkov za nové a následne zateplenie minerálnou vlnou a obloženie zrubovým profilom na južnej strane objektu, výmena vonkajších okien a osadenie dvoch solárnych panelov. Zase sa natíska otázka, ako je možný taký výrazný nepomer, keď generálna oprava podľa oficiálneho dokumentu zmluvy označenej ako Dohoda o vykonaní opráv č. 2 v zmysle nájomnej zmluvy č. 608/N/2017 na objekte veľkej chaty Tábor, kde sa menili okná, robilo zateplovanie minerálnou vlnou a dali solárne panely, stála len 3.000 eur a pri drobnej stavbe vedľa chaty Tábor bez nákladov na solárne panely jej úpravy stáli 52.580,40 eur?

Medzi fotkami z rokov 2017 pred nájmom a dnešného stavu chaty Tábor je viditeľné, že došlo k výmene strechy, komínov a k prestavbe celej vstupnej terasy avšak ani v nájomnej zmluve ani v žiadnych dodatkoch, ktoré boli zverejnené v centrálnom registri zmlúv, sa o týchto zmenách vykonaných nájomcom na štátnom majetku nehovorí. Možno sa oprávnené domnievať, že ich Občianske združenie Les urobilo bez súhlasu správcu štátneho majetku a teda v rozpore so zákonom? A dá sa nejakým vysvetliť, že Občianske združenie Les v rámci dotácie z Environmentálneho fondu v roku 2017 nakúpilo ako je označené v prílohe zmluvy (https://www.crz.gov.sk/data/att/3077158_dokument1.pdf) tzv. zariadenie na báze pevného paliva – dreva v hodnote 1.850 eur a ako možno dedukovať z jednej z fotiek ku záverečnej správe a vyúčtovaniu dotácie, OZ Les toto vykurovacie zariadenie umiestnilo v chate Tábor. Mohlo Občianske združenie takéto vykurovacie zariadenie kúpiť z prostriedkov Environmentálneho fondu pre projekt Ochrana a monitoring kamzíka vrchovského tatranského 2017, teda za účelom ochrany a výskumu kamzíkov a pritom ho umiestniť do štátnej nehnuteľnosti, ktorá podľa nájomnej zmluvy slúži výhradne ako infocentrum Štátnej ochrany prírody SR a to bez oznámenia a písomného súhlasu správcu nehnuteľnosti, teda Štátnych lesov TANAPu? A ak by nejakým nedopatrením došlo k požiaru v chate Tábor, kto by zodpovedal za taký stav, keď tá pec tam bola umiestnená nezákonne?

A tiež je otázka, či samotná nájomná zmluva je právoplatná, lebo podľa platného znenia zákon o správe majetku štátu v § 13 ods. 3 je stanovené, že správca môže dočasne prebytočný nehnuteľný majetok štátu prenechať do nájmu nájomnou zmluvou uzavretou najviac na päť rokov. Teta ak bola nájomná zmluva k chate Tábor uzavretá na 10 rokov, tak tu správca majetku nekonal v súlade so zákonom. Podobne aj zo strany nájomcu bol porušený občiansky zákonník a to platí aj pri zmluvách s Environmentálnym fondom, konkrétne § 20 ods. 2, ktorý pojednáva o tom, že právne úkony právnickej osoby sa majú riadiť ako je to určené vo vnútorných predpisoch právnickej osoby, teda v tomto prípade podľa stanov občianskeho združenia. Ani Štátne lesy TANAPu ako prenajímateľ ani Environmentálny fond ako poskytovateľ dotácie sa s nimi evidentne neoboznámil, lebo inak by si kompetentní zamestnanci museli všimnúť, že v stanovách je uvedené, že za Občianske združenie Les konajú vždy svojím podpisom dvaja štatutárni zástupcovia. No vo všetkých zmluvách OZ Les z centrálného registra zmlúv

v právnych vzťahoch konal iba jeden zástupca združenia samostatne a všetky zmluvy boli podpísané zo strany OZ Les jednou osobou. Keďže túto právnu vadu majú všetky zmluvy OZ Les, tak to už ťažko vnímať ako náhodu a nedopatrenie.

Bude vracať OZ Les štátnu dotáciu pre nesplnenie podmienok pri výstavbe a prevádzke rehabilitačnej stanice pre kamzíky?

Pred tým, než žiadateľ získa dotáciu z Environmentálneho fondu, tak každý projekt by mal prechádzať nestranným a dôsledným hodnotiacim procesom, obyčajne sú medzi hodnotiteľmi zástupcovia samotného fondu poverení touto úlohou, ale aj zástupcovia Ministerstva životného prostredia SR z odboru ochrany prírody, ktorí by mali dohliadnuť okrem iného na splnenie všetkých zákonných podmienok žiadateľom a vyhodnotiť, či je projekt adekvátny a efektívny pre účely ochrany prírody. Keďže dotácia z Environmentálneho fondu bola na základe rozhodnutia ministra OZ Les udelená na základe vynikajúceho hodnotenia projektu Radou Environmentálneho fondu, možno si klásť otázku, ako toľko možných porušení zákonov Slovenskej republiky a nákladovú nadhodnotenost' celého projektu si hodnotitelia nevšimli? Dokonca hodnotiteľom ani nevadil fakt evidentného konfliktu záujmov žiadateľa, keď povinnou súčasťou žiadosti o dotáciu bol odporúčací list Správy TANAPu zastupujúci záujmy Štátnej ochrany prírody SR z 23.10.2018, ktorý opisoval o aký vynikajúci projekt ide a tento list bol podpísaný Ing. Pavlom Majkom ako riaditeľom Správy TANAPu, teda tou istou osobou ako žiadateľ a prijímateľ schválenej dotácie. Javí sa až neuveriteľné, že si Environmentálny fond nielenže nepreveroval, či má žiadateľ všetky súhlasy dotknutých orgánov, ale pravdepodobne si ani nepreveroval vlastnícky vzťah k nehnuteľnosti, ktorý by oprávňoval OZ Les vôbec stavbu realizovať na cudzom majetku v 5. stupni ochrany prírody, lebo nájomná zmluva k tak radikálnej zmene objektu OZ Les neoprávňuje.

Na správne pochopenie súvislosti je dôležité si aj všimnúť súslednosť udalostí podľa dátumov. Myšlienka o karanténnej stanici vznikla už na jeseň 2018. S dátumom 29.10.2018 získava OZ Les od Mesta Vysoké Tatry potvrdenie o ohlásení stavebných úprav drobnej stavby, ktoré OZ Les priložilo ku žiadosti o dotáciu z Environmentálnemu fondu, ktorá tam bola doručená 31.10.2018. Ani stavebný úrad Mesta Vysoké Tatry si dôsledne nepreskúmal oznámenie o drobnej stavbe OZ Les a ani nepreveril vlastnícky vzťah OZ Les k nehnuteľnosti, ktorý by oprávňoval OZ Les vôbec stavbu realizovať na cudzom majetku v 5. stupni ochrany prírody.

Teda ani stavebný úrad ani Environmentálny fond si nepreverili, že ide o štátny majetok v nájme, kde Ministerstvo životného prostredia SR určilo jediné oprávnené využitie objektu chaty Tábor a tá má slúžiť výlučne ako infocentrum Štátnej ochrany prírody SR. Už v tom čase malo Občianske združenie Les informovať správcu majetku a podpísať dodatok k zmluve o nájme so Štátnymi lesmi TANAPu, v ktorom by bol udelený súhlas správcu tohto štátneho majetku na zmenu účelu drevárne, resp. robotníckej ubytovne Tábor ako je označená daná nehnuteľnosť v katastri nehnuteľnosti, na záchranú stanicu pre kamzíky. Štátne lesy TANAPu by mohli informovať Ministerstvo životného prostredia SR a žiadať o rozšírenie súhlasu zo dňa 21.3.2016 s označením 4282/2016-2.3, kde by ministerstvo umožnilo nájomcovi jeho zámer záchrannej stanice realizovať a nejednalo by sa o čiernu stavbu. Možno sa len domnievať, že OZ Les správcu majetku, teda Štátne lesy TANAPu, neinformovalo, lebo predmetný dodatok k nájomnej zmluve, ktorý by deklaroval zámer zriadenia záchrannej stanice pre kamzíkov, nikdy nevznikol a nebol zverejnený v centrálnom registri zmlúv. Žeby pán Majko tento postup neovládal alebo úmyselne o existencii záchrannej stanice pre kamzíky ani Štátnym lesom TANAPu nič neoznámil?

Na druhej strane z centrálného registra zmlúv je evidentné, že k podpísaniu dohody o poskytnutí podpory z Environmentálneho fondu pre OZ Les na vybudovanie záchrannej a karanténnej

stanice pre kamzíka vrchovského tatranského došlo dňa 30.7.2019 [134972 08U05 | Centrálny register zmlúv \(gov.sk\)](#). Teda v auguste 2019 OZ Les a jeho členovia mali vedomosť, že budú dreváreň búrať a stavať nový objekt, ktorý nemá charakter hospodárskej budovy, a že to bude investícia väčšieho rozsahu. Napriek tomu až po vyše mesiaci po zmluve s Environmentálnym fondom dňa 9.9.2019 podpísali Štátne lesy TANAPu a OZ Les k pôvodnej nájomnej zmluve prvý dodatok s označením Dohodu o vykonaní opráv v zmysle nájomnej zmluvy č. 608/N/2017 [118/2019/ŠLTANAP | Centrálny register zmlúv \(gov.sk\)](#), ktorá spomína len opravy bývalej drevárne. V tejto zmluve sa píše nasledovne cit.: Zúčastnené strany sa dohodli, a prenajímateľ dáva súhlas nájomcovi vykonať opravy a zmeny na predmete nájmu v rozsahu: oprava drevenej konštrukcie a kompletnej výmeny strešnej krytiny na objekte hospodárskej budovy, Robotnícka ubytovňa Tábor., súp.č. 25053 (na p.č. KNC 1789/4). Všetky opravy a zmeny budú vykonané v súlade s platnými právnymi predpismi SR, v zmysle ktorých si povolenia a súhlasy vybaví nájomca. Všetky opravy a zmeny si nájomca hradí sám, bez nároku na finančnú účasť prenajímateľa.

Vzhľadom na uvedenú citáciu z dodatku možno konštatovať, že RNDr. Ján Zuskin, zastupujúci OZ Les, pravdepodobne vedome zatajil správcovi štátneho majetku skutočný úmysel kompletne zmeniť účel a charakter prenajatej štátnej nehnuteľnosti, rozsah stavebných prác v hodnote 52.580,40 eur, ktoré dodatok k nájomnej zmluve označuje ako vykonanie opráv a takto sa OZ Les na prvý pohľad vyhlo zákonnej podmienke, aby daná stavba mala potrebné súhlasy. Je prinajmenšom zvláštne, že správca majetku Štátne lesy TANAPu si realizovaný rozsah opráv nad rámec nájomnej zmluvy nepreveroval alebo tento odklon od zákonných postupov potichu toleroval.

8. augusta 2022 som sa obrátil na Ministerstvo životného prostredia SR (ďalej len „ministerstvo“) v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám elektronicky doručenu žiadosťou o sprístupnenie informácií s tromi otázkami. Odpovede som obdržal dňa 16.8.2022 a dovoľm si celú komunikáciu odcitovať, lebo má prekvapila, cit.:

1) *Podľa § 45 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny reguluje podmienky pre zariadenia na záchranu chránených živočíchov. Na prevádzku týchto zariadení sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody. Vydalo MŽP SR ako orgán ochrany prírody súhlas Občianskemu združeniu Les alebo inej inštitúcii na zriadenie a prevádzkovanie chovnej stanice alebo súhlas na prevádzkovanie rehabilitačnej stanice v Tichej doline v Tatranskom národnom parku? Ak áno, žiadame o poskytnutie kópie tohto súhlasu”.*

K bodu 1 Vašej žiadosti:

Ministerstvo uvádza, že súhlas podľa § 45 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov sa vyžaduje na zriadenie a prevádzkovanie botanickej záhrady, arboréta, chovnej stanice a na prevádzkovanie rehabilitačnej stanice. Keďže OZ LES vybuďovalo záchranú a karanténnu stanicu pre kamzíka vrchovského tatranského (Rupicapra rupicapra tatica) predmetný súhlas sa nevyžadoval.

2) *Podľa § 35 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny uvádza, čo je zakázané vo vzťahu ku chránenému živočíchovi. Bola zo strany MŽP SR udelená výnimka z tohto paragrafu pre manipuláciu s chráneným živočíchom Občianskemu združeniu Les alebo menovite jeho zástupcom, aby mohli zachraňovať poraneného alebo chorého chráneného živočícha kamzíka vrchovského tatranského v Tatranskom národnom parku a následne ho premiestniť do záchrannej a karanténnej stanice v NPR Tichá dolina? Ak výnimka alebo viaceré výnimky na manipuláciu s chráneným živočíchom vo vzťahu ku záchrane*

poranených a chorých chránených živočíchov a na ich umiestnenie v záchrannej a karanténnej stanici pre kamzíka vrchovského tatranského v NPR Tichá dolina boli zo strany MŽP SR vydané, žiadame, aby nám boli sprístupnené”.

K bodu 2 Vašej žiadosti:

Ministerstvo uvádza, že OZ LES nemienilo manipulovať s chránenými živočíchmi, len by poskytli zázemie – zrekonštruovaný objekt starej maštale, keby ich oslovili pracovníci Správy Tatranského národného parku, že tam potrebujú umiestniť chránené zviera. Preto predmetnú výnimku nepotrebovali.

3) *”Objekt záchrannej a karanténnej stanice pre kamzíka vrchovského tatranského v lokalite Tábor v NPR Tichá dolina je umiestnený na majetku Slovenskej republiky v správe Správy Tatranského národného parku, ktorá prevzala všetky zmluvné vzťahy bývalých Štátnych lesov TANAPu zaniknutých 31.3.2022. Podľa nájomnej zmluvy z roku 2017 zverejnenej v centrálnom registri zmlúv pod č. 608/N/2017 si prenajalo tento majetok Občianske združenie Les so sídlom ul. 1 mája 38 v Liptovskom Mikuláši na 10 rokov. <https://www.crz.gov.sk/2903983/> Keďže sa jedná o majetok štátu v 5. stupni ochrany prírody na území NPR Tichá dolina v Tatranskom národnom parku, tak podľa § 94 ods.5 zák. 543/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov sa vyžaduje súhlas od ministerstva. Preto žiadame, aby nám Ministerstvo životného prostredia SR tento súhlas poskytlo”.*

K bodu 3 Vašej žiadosti:

Ministerstvo uvádza, že predchádzajúci súhlas podľa § 94 ods. 5 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov č. 4282/2016-2.3 zasiela ministerstvo v prílohe tejto elektronickej pošty.

Ministerstvo, ako uvádza v odpovedi k tretej otázke, mi zaslalo kópiu súhlasu z roku 2016 s č. 4282/2016-2.3, podľa ktorého nájomca je povinný v objekte chaty Tábor zriadiť a prevádzkovať, ako sme už spomenuli, informačné centrum so zameraním na ochranu prírody Tatranského národného parku (infocentrum Štátnej ochrany prírody SR). V súhlase ministerstva k nájmu štátneho objektu v 5. stupni ochrany prírody sa nič nehovorí o súhlase k zriadeniu v prenajatej hospodárskej budove alebo drevárni (všimnite si ako ministerstvo to označilo za zrekonštruovaný objekt starej maštale) a k prevádzkovaniu záchrannej a karanténnej stanice pre chránené živočíchy. A keďže ministerstvo iný súhlas mi podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám nezaslalo, mám za to, že taký súhlas neexistuje.

Z týchto citovaných odpovedí ministerstva ďalej ako dôsledok vyplýva, že ministerstvo má za to, že chráneného živočícha napr. kamzíka možno umiestniť aj do zariadení, ktoré nie sú zriadené v súlade s § 45 a zamestnanci Štátnej ochrany prírody SR alebo správ národných parkov môžu umiestniť zraneného chráneného živočícha aj do zariadení tretích osôb a nie je podstatné, či tieto zariadenia zodpovedajú biologickým, fyziologickým a etologickým potrebám daného chráneného živočícha a umožňujú mu poskytnúť primeranú starostlivosť ako vyžaduje zákon o ochrane prírody a krajiny. Inými slovami, ministerstvo nepovažuje za potrebné si splnenie týchto dôležitých a zákonných podmienok pre úspešnú rehabilitáciu zraneného živočícha u zriaďovateľa takéhoto zariadenia preveriť a schváliť.

Pre lepšie pochopenie, čo vyplýva z odpovedí ministerstva, to budem ilustrovať na príklade. Ministerstvo uvádza, že ak má ktokoľvek napr. budovu a dá jej názov záchranná a karanténna stanica pre medvede, tak podľa vysloveného právneho názoru samotného ministerstva táto fyzická alebo právnická osoba nepotrebuje súhlas ministerstva k jej zriadeniu

a stačí, že ak ju majiteľ ponúkne pracovníkom niektorej správy národného parku alebo Štátnej ochrany prírody SR, ktorí by nemali mať problém zraneného medveďa do takejto budovy umiestniť, lebo ministerstvo zdieľa právny názor, že takýmto konaním nikto neporuší zákon. Bolo by zaujímavé sa dozvedieť, odkiaľ má ministerstvo vedomosť, že OZ Les nemienilo manipulovať s chránenými živočíchmi, len by poskytli zázemie – zrekonštruovaný objekt starej maštale, keby ich oslovili pracovníci Správy Tatranského národného parku, že tam potrebujú umiestniť chránené zviera? Prečo používa ministerstvo v komunikácií pre objekt pôvodnej drevárne označenie zrekonštruovaný objekt starej maštale, keď ani v súhlase ministerstva z roku 2016 s č. 4282/2016-2.3 ani v iných písomnostiach nikde takéto označenie nie je. Naopak v danom súhlase ministerstva sú oba objekty v Tichej doline označené ako je uvedené v katastrálnom zázname, teda, že sa jedná o dve robotnícke ubytovne Tábor a Tábor 1. Z tohto dôvodu by bolo prospešné preveriť, či existuje nejaká oficiálna písomná komunikácia medzi ministerstvom a OZ Les z minulosti alebo sa len nejaký pracovník ministerstva, pred tým ako mi odpovedali 16. augusta 2022 na moju žiadosť o informácie, opýtal Pavla Majka ako to bolo a Pavol Majko, keď s ministerstvom komunikoval, vystupoval v danej komunikácií voči ministerstvu ako predstaviteľ OZ Les a nie ako riaditeľ Správy TANAPu, aby im takýto výklad poskytol? A ako by to fungovalo, že OZ Les by informovalo pracovníkov Správy TANAPu, keď predstaviteľmi združenia OZ Les sú riaditeľ Správy TANAPu a zooložička zo Správy TANAPu? Ako ostatní pracovníci rozlíšia, že informáciu o možnosti umiestniť poraneného kamzíka do záchranej a karanténnej stanice v Tichej doline im oznamuje predstaviteľ OZ Les a nie ich nadriadený zamestnanec alebo kolega zo Správy TANAPu? A existuje nejaká písomná dohoda medzi OZ Les a Správou TANAPu, ktorá by takúto spoluprácu pri rehabilitácií hendikepovaných kamzíkov aj právne ošetrila?

V čase mojej komunikácie s ministerstvom došlo však i k inej prekvapivej udalosti. Dňa 15.8.2022 Občianske združenie Les ukončilo nájom nehnuteľnosti chaty Tábor, tento krát Ing. Pavol Majko podpisoval zmluvu za Správu Tatranského národného parku, lebo to by už asi bol vrchol, keby pri ukončení nájomnej zmluvy priznal, čo vyplýva z iných zmluvných vzťahov, že nie je len štatutár organizácie správcu štátneho majetku, ale aj štatutárny orgán nájomcu. To však nemení nič na skutočnosti, že od 1.4.2022 do vypovedania zmluvy bol Ing. Pavol Majko v konflikte záujmov a dokázal byť v rovnakom čase štatutárnym orgánom nájomcu aj správcu štátneho majetku súbežne. Ale dá sa zrušením nájmu celú vec uzavrieť?

V zmysle zmluvy s Environmentálnym fondom nemôže prijímateľ dotácie previesť veci (hnuteľné a nehnuteľné) a vecné a majetkové práva, ktoré nadobudne z prostriedkov poskytnutej dotácie do vlastníctva tretej osoby a to po dobu 5 rokov odo dňa nadobudnutia veci a/alebo vecných a majetkových práv z prostriedkov dotácie bez predchádzajúceho písomného súhlasu Environmentálneho fondu. Predčasným ukončením nájmu OZ Les pravdepodobne túto povinnosť prijímateľa poskytnutej dotácie porušilo, lebo zrušením nájomnej zmluvy prešli vlastnícke práva rehabilitačnej stanice na Slovensku republiku, čo možno vnímať ako ich prevod na tretiu osobu. Zároveň vzniká otázka, prečo práve v lete 2022 Občianske združenie Les už nemá záujem o prevádzku infocentra Štátnej ochrany prírody SR, ktoré sa zaviazalo svojim podpisom nájomnej zmluvy toto infocentrum prevádzkovať do roku 2027 a prečo už nemá záujem o pomoc pri záchrane poranených kamzíkov?

Je vysoko pravdepodobné, že OZ Les o týchto náhlych zmenách v svojich právach k nehnuteľnosti vybudovanej z dotácie neinformovalo Environmentálny fond a nedostalo písomný súhlas od Environmentálneho fondu pred vypovedaním nájomnej zmluvy previesť vlastnícke práva k záchranej a karanténnej stanice pre kamzíka vrchovského tatranského ako bola nazvaná v zmluve Environmentálnym fondom táto nehnuteľnosť na tretiu osobu, teda skutočného majiteľa nehnuteľnosti. O tom, že OZ Les nepožiadalo Environmentálny fond o

prevod vlastníckych práv k záchranej a karanténnej stanice pre kamzíky na Slovenskú republiku a že Environmentálny fond nevydal k prevodu písomný súhlas ma informoval súčasný riaditeľ Environmentálneho fondu v telefonickom rozhovore v polovici augusta 2022. Toto konanie prijímateľa dotácie možno považovať za porušenie zmluvy podstatným spôsobom, preto by malo Občianske združenie Les vrátiť finančné prostriedky poskytnutej dotáciou Environmentálnemu fondu ako aj zaplatiť zmluvnú pokutu podľa príslušných ustanovení zmluvy. Alebo zmluvy vyvolení nemusia dodržiavať?

Štátna chata Tábor ako súkromné víkendové sídlo Pavla Majka?

Okrem bizarnosti celého opisovaného príbehu z Tichej doliny v Tatrách, možno konštatovať, že v tomto prípade je tu dôvodné podozrenie na porušenie viacerých zákonov Slovenskej republiky viacerými štátnymi inštitúciami a nie je vylúčené, že **vzhľadom na uvedené okolnosti mohlo dôjsť pri dotáciách vyplatených OZ Les z Environmentálneho fondu za štyri roky v sume viac ako 300.000 eur aj k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu subvenčného podvodu.**

V tomto kontexte sa natíska otázka ako je možné, že aj v tak relatívne primitívnej veci ako je drevený domček v Tichej doline, ktorý má údajne slúžiť na záchranu kamzíkov, **pochybilo tak veľa rôznych osôb a inštitúcií naraz.** Pochybenia sú evidentné na Ministerstve životného prostredia SR, ktoré tvrdí, že netreba žiaden súhlas pre stavbu v 5. stupni ochrany prírody v národnej prírodnej rezervácii, vážne pochybenia učinil stavebný úrad Mesta Vysoké Tatry, ktorému stačilo akože ohlásenie drobnej stavby v 5. stupni ochrany prírody, vážne pochybenia urobil správca nehnuteľnosti Štátne Lesy TANAPu v nájomnej zmluve, keď nemal problém dať do nájmu pre OZ Les štátny majetok aj na 10 rokov a pritom neaktualizovať údaje v katastri nehnuteľnosti. No najväčších pochybení sa dopustil Environmentálny fond, ktorý bol k OZ Les veľmi ústretový a štedrý, pretože ako sme sa dozvedeli priamo z úst Pavla Majka pri výberovom konaní na riaditeľa, takto fond konal na základe istého odporúčania vtedajšieho vedenia Ministerstva životného prostredia SR, ktoré malo podľa Pavla Majka odporučiť predstaviteľom OZ Les, aby sa uchádzalo o pravidelnú podporu z fondu. Záznam z online prenosu z verejného vypočutia kandidáta na post riaditeľa TANAPu, v ktorom zazneli tieto slova Pavla Majka s týmto obsahom, je zverejnený na FB profile ministerstva dňa 30.9.2022 ([5](#)) [Ministerstvo životného prostredia SR | Facebook](#) .

Aj keď každé z temer 20 možných pochybení zákonnosti je iné, jedno majú spoločné. Všetky majú jednu charakteristiku spoločnú, k odklonu od litery zákona došlo v prospech osoby Pavla Majka a jeho občianskeho združenia. Ostáva otvorenou otázkou, prečo jednotlivé osoby v štátnych inštitúciách konali tak, že bolo dovolené, aby OZ Les si mohlo prenajať štátny majetok chatu Tábor vo veľmi atraktívnom a jedinečnom prostredí Tichej doliny a neskôr pri nej postaviť iný objekt, ktorý v podstate za 3 roky nebol pre svoj účel využitý? Ako je vôbec možné, že tu došlo k neefektívnemu využitiu finančných prostriedkov Environmentálneho fondu, ktorý prispel sumou temer 50.000 eur a objekt záchranej stanice dodnes neposlúžil svojmu účelu a ani Environmentálny fond ani iná štátna inštitúcia efektivitu vynaložených verejných prostriedkov doteraz nekontrolovala a nepreskúmala?

Existencia objektu a okolnosti za akých objekt pseudo-záchranej stanice pre kamzíky je podľa môjho názoru okrem iného akousi urážkou pre všetkých tých, ktorí reálne pomáhajú poraneným živočíchom, napr. [Záchranná stanica a Ekocentrum Zázrivá - YouTube](#) a občianskym združeniam, ktoré dokázali pre ochranu prírody urobiť omnoho viac aj bez podpory Environmentálneho fondu. Tých 50.000 eur, ak by sa dalo osobám, ktoré celý život pomáhajú zraneným živočíchom na Slovensku, mohlo sa medzi rokmi 2019 a 2022 pomôcť veľkému počtu zranených chránených živočíchov a my tu máme na miesto toho domček pre

kamzíky, ktorý sa javí akoby ani potrebný na záchranu kamzíkov nebol. Da sa to racionálne vysvetliť?

V súvislosti s chatou Tábor existuje viacero svedkov a bol aj urobený fotografický záznam, že na tejto chate sa zdržiavali rôzne osoby, požívali dokonca aj alkoholické nápoje, bolo evidentné, že sa zabávajú a tiež, že sa niektorí z nich vozia po Tichej doline na štvorkolke, čo je samo osebe porušenie zákona. Pod rúškom, že sa jedná o infocentrum pre ochranu prírody, v danej chate prespávali rôzne osoby a pravdepodobne aj sám Pavol Majko, čo evidentne je v rozpore s účelom nájmu, ale aj etikou ochrany prírody, keď milovníkom prírody je zakázané stráviť noc v 5. stupni ochrany prírody, ale vyvoleným hosťom na základe vôle riaditeľa národného parku bol tento luxus v chate Tábor dopriaty.

Riaditeľovi národného parku evidentne nevadilo, že tieto osoby sa zdržiavali neoprávnené mimo značených turistických chodníkov, rušili pokoj a ticho v NPR Tichá dolina a niektorí z nich sa pohybovali v národnom parku na štvorkolke. Totiž ľahšie sa dá pochopiť, že sa chata využívala na rekreáciu a jej komplexná rekonštrukcia sa udiala pre zvýšenie komfortu jej hostí ako uveriť príbehu, že riaditeľ národného parku vo svojom voľnom čase získava zdroje pre OZ Les, aby toto mohlo na báze dobrovoľných strážcov a aj on sám prevádzkovať infocentrum Štátnej ochrany prírody na mieste, kde to nedáva žiadny zmysel. Aký má zmysel umiestniť infocentrum do stredu najdlhšej doliny v Tatrách pre návštevníka, ktorý ak už v Tichej doline je, hádam vie, že kde sa vybral a kto by išiel po informáciu o možnostiach turistiky a bezpečnosti pohybu na horách a pritom, aby sa k tej informácií dopracoval, musí prejsť od parkoviska na Podbanskom minimálne 7 km? Ale možno opäť len ja niečomu nerozumiem?

Ďalšou pozoruhodnosťou spojenou s chatou Tábor je umiestnenie v jej blízkosti novej drevenej lávky slúžiacej na prechod cez rieku Belá do priestoru lesa Národnej prírodnej rezervácie Tichá dolina, kde by sa nemal nikto pohybovať. Na zábradlí lávky je síce piktogram zákazu vstupu turistom, je však takou malou záhadou, že komu slúži a kto ju postavil v tomto mieste, kde podobne ako informačné stredisko v strede doliny ani táto lávka nemá opodstatnené a zákonom prípustné využitie. Aký je účel dobre udržiavanej lávky v priestore, kde nie je turistická trasa, nie je poľovnícke alebo lesnícke zariadenie, ani iný dôvod na vstup do územia s najprísnejšou zákonnou ochranou na Slovensku? Ale možno opäť len ja si nesprávne vykladám režim v 5. stupni ochrany prírody a voľný pohyb mimo značené turistické chodníky v národnej prírodnej rezervácii podľa zákona o ochrane prírody a krajiny je pre isté vyvolené osoby povolený?

Počas verejného vypočutia kandidáta na post riaditeľa TANAPu sa Pavol Majko vyjadril, že infocentrum fungovalo vyše 500 dní a boli tam dobrovoľní strážcovia, ktorí ľuďom poskytovali informácie o ochrane prírody a bezpečnosti. Nájom chaty za týmto účelom trval 5 rokov, teda čiste štatisticky to je 100 dní prevádzky infocentra na kalendárny rok, čo znamená, že ak Pavol Majko uviedol pravdivé informácie, viac ako štvrt' roka čistého času bolo infocentrum každý rok k dispozícii návštevníkom. Ja sám som niekoľko krát navštívil v tomto roku Tichú dolinu za pekného letného počasia, ale nemal som to šťastie využiť služby infocentra, lebo chata bola vo všetkých tých prípadoch zatvorená. No chcel by som vyzvať všetkých čitateľov tohto článku a aj slovenskú verejnosť, ak niekedy medzi dňom 24.4.2017 a dneškom navštívili Tichú dolinu, aby sa podelili o svoju skúsenosť, či niekedy využili infocentrum Štátnej ochrany prírody SR na chate Tábor, alebo ho videli zatvorené ako ja, alebo si všimli možných návštevníkov v samotnej chate, ktorí tam oddychovali alebo vykonávali inú činnosť. Týmto vašim informovaním prispějete k objasneniu celého prípadu, resp. odhaleniu pravdy. Opäť čisto štatisticky by sa mali nájsť prinajmenšom desiatky osôb, ktoré by sa mali prihlásiť a potvrdiť, že majú skúsenosť s infocentrom v Tichej doline v prevádzke. Obávam sa však, že pri tak chúlостivej situácii tohto príbehu, veľa občanov nebude mať odvahu neanonymne o svojej

náhodnej skúsenosti s infocentrom v Tichej doline hovoriť s vedomím, že môžu byť vyzvaní, ak to bude potrebné, aj svedčiť.

Keď však pán Majko vie spočítať a verejne prezentovať, že infocentrum v Tichej doline bolo v prevádzke viac ako 500 dní, predpokladám, že nebude mať problém prokuratúre alebo inému vyšetrovaciemu orgánu poskytnúť záznamy, ktoré dni bolo infocentrum v prevádzke a ktoré osoby, ktorých označil ako stráž prírody, ako dobrovoľníci jeho prevádzku zabezpečovali. Nemal by mať ani problém poskytnúť týmto orgánom aj nejaký fotografický materiál, ktorý by zobrazoval interiér infocentra, či jeho aktívnu prevádzku.

A ešte je tu iná jedinečnosť tohto infocentra, pretože je to asi jedine infocentrum ochrany prírody na Slovensku, ktoré má (teraz skôr už len malo) v okne na druhom poschodí umiestnenú fotopascu. Takýmto spôsobom si správca infocentra mohol robiť záznam želaných aj neželaných návštevníkov chaty Tábor. Pravdepodobne správca chaty, ktorá bola v nájme pre verejne prospešný účel, asi nepozná svoje práva a povinnosti zo zákona č. 18/2018 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov.

Pomoc kamzíkom alebo odhalenie korupčného správania a klientelizmu v priamom prenose?

Je logické a pochopiteľné, že pred výberovým konaním na riaditeľa je zvýšený záujem odbornej aj laickej verejnosti poznať životopisy jednotlivých kandidátov a ich obsah je vystavený verejnej kontrole. Jedným z dôvodov verejného vypočutia v rámci výberového konania na riaditeľa TANAPu, ktoré vysielalo Ministerstvo životného prostredia naživo dňa 30.9. 2022 na svojej oficiálnej facebookovej stránke, je preveriť, či jednotlivých kandidátov aj verejnosť vníma ako bezúhonných a adekvátnych. U kandidáta Ing. Pavla Majka, ktorý sa dostal aj do druhého kola výberového konania, boli položené zo strany výberovej komisie aj verejnosti otázky súvisiace so záchranou stanicou pre kamzíky a nájmom chaty Tábor. Takto Pavol Majko dostal priestor sa k týmto jeho aktivitám v Tichej doline vyjadriť a dozvedeli sme sa zase iný príbeh ako to vlastne bolo.

Pavol Majko vo verejnom vypočutí k aktivitám na chate Tábor povedal nasledovne, z jeho slov vyberám: *”... jediná vec, ktorú sme tam definovali ako možný konflikt záujmov, bolo, že za bývalého vedenia Štátnych lesov TANAPu, za vedenia Ing. Lišku, došlo k prenájmu terénnej stanice v Tichej doline Tábor, ktorá prešla komplexnou rekonštrukciou vďaka Nadácii Pontis a Slovenským elektrárňam, ktoré nám ju pomohli opraviť, aby sa tá budova nezrútila a následne tam bola vybudovaná možnosť rehabilitácie pre kamzíky, ktoré nám rok predtým zamrzli v Liptovskom Mikuláši.”*

Pripomeňme si ako vyzerala štátna budova, ktorá sa mala podľa slov Pavla Majka čoskoro zrútiť [Tichá dolina, Vysoké Tatry, Slovakia | Mapio.net](https://www.mapio.net). Vie niekto vysvetliť, prečo Štátne lesy TANAPu, ak by sa mala robotnícka ubytovňa Tábor rozpadat' a zrútiť, túto dajú do nájmu a v nájomnej zmluve o potrebe ju rekonštruovať nie je žiadna zmienka a teda ani súhlas pre OZ Les, aby akokoľvek do budovy zasahovalo a jej účel menilo? A aké kamzíky zamrzli v Liptovskom Mikuláši, ktoré spomína Pavol Majko a to ako sa tam dostali? Inými slovami, Pavol Majko sa snaží vysvetliť ako to bolo, ale jeho vysvetlenia sú ešte bizarnejšie ako už dosť bizarná skutočnosť, že pre rôznych ľudí má Pavol Majko iný príbeh ako to s chatu Tábor a nevyužívanou záchranou stanicou pre kamzíky bolo.

No najzaujímavejšia odpoveď Pavla Majka počas verejného vypočutia sa týkala otázky od štátneho tajomníka Michala Kiču, ktorého zaujímal, či pri pôsobení v OZ Les a riaditeľovaním v Správe TANAPu Pavol Majko nevidel konflikt záujmov, keď podpisoval ako riaditeľ Správy

TANAPu odporúčací list pre získanie finančnej podpory z Environmentálneho fondu pre OZ Les, ktoré zároveň zastupoval ako štatutárny zástupca žiadateľa o tento finančný príspevok. Pavol Majko na túto otázku odpovedal a dovoľím si opäť citovať jeho slová:

“Všetky tieto aktivity vznikli prakticky pred x rokmi z núdze a boli nám aj odporúčané určitým spôsobom v minulosti vedením ministerstva životného prostredia, nakoľko občianske združenie viac menej touto cestou suplovalo možnosť technického vybavenie pre personál, pre strážcov a možnosť nejakého výskumu a fungovania ďalej, pretože do 1. apríla sme neboli samostatným právnym subjektom, spadali sme pod Štátnu ochranu prírody, v tom období nie všetky moderné snahy, či už obojkovanie kamzíkov alebo nejakých iných činnosti, boli podporované. Takže OZ Les, dá sa povedať, a to sa môžete opýtať aj kolegov strážcov, x rokov suplovalo výstrojnú súčiastky, zamestnancom sa kupovali..., obstarávala sa technika, ktorú by mal mať moderný národný park dávno”.

To čo povedal Pavol Majko má podľa mňa veľmi blízko k tomu, čo je uvedené na webstránke Ministerstva vnútra SR pri opise korupčného správania a klientelizmu:

“Vo všeobecnosti za korupciu možno označiť také správanie, výsledkom ktorého je jednak uspokojenie strany korupčného vzťahu dané poskytnutím neoprávnenej výhody alebo prospechu a jednak neprijateľné poškodzovanie verejných záujmov. Motívom takéhoto správania je morálne neospravedlňiteľné dosahovanie, prijímanie, alebo nekorektným spôsobom napádané získanie hmotných, duševných alebo nehmotných výhod alebo prospechu, ale tiež získanie reputácie, prestíže alebo iných osobných výhod”.

Rôznorodé interpretácie korupcie je možné obsahovo zjednotiť do základných princípov, vymedzujúcich jej podstatu ako formu deviantného správania vybočujúceho z noriem regulujúcich činnosť a správanie nositeľov verejnej moci za úplatu či inú výhodu, pre obojstranný prospech a obohatenie toho, kto výhodu poskytuje alebo sľúbi. Korupcia má povahu konkrétnej dohody výhodnej pre obe zúčastnené strany, poškodeným sú však tretie strany na úkor neoprávnene zvýhodnených či uprednostnených subjektov korupčnej dohody.

Takže ako vidíme, resp. lepšie povedané môžeme počuť, priamo od Pavla Majka ako človek nemá problém vinu svojho prinajmenšom neetického konania priamo zvaliť na bývalé vedenie Ministerstva životného prostredia SR alebo na Štátne lesy TANAPu, konkrétne na vedenie Ing. Lišku, ktorého spomína akoby to bol nápad Ing. Lišku, že si OZ Les vzalo do nájmu chatu Tábor a bolo nútené z núdze tam prevádzkovať infocentrum, lebo inak by sa nik neprihlásil a prebytočný majetok štátu v Tichej doline by podľa Pavla Majka inak chátral, ak by sa ho láskavo neujali dobrovoľníci z OZ Les. Takéto vysvetlenie možno dedukovať z jeho slov vo verejnom vypočutí.

Slovensko má deväť národných parkov a možno konštatovať, že by mohli mať všetky lepšie technické vybavenie pre ich pracovníkov a aj lepšie finančné ohodnotenie zamestnancov, lebo veľa šikovných ľudí pre nízke ohodnotenie ide v ochrane prírody radšej pracovať do tretieho sektoru alebo súkromnej sféry a v ochrane prírody pracujú napr. ako SZČO. Bolo by preto dobré vedieť, či ostatných osem národných parkov má tiež cez osoby riaditeľov zriadené občianske združenia, ktoré ako Pavol Majko a bolo im odporúčané určitým spôsobom v minulosti vedením Ministerstva životného prostredia SR, aby si cez tieto vlastné občianske združenia dofinancovali vybavenie pre pracovníkov národných parkov cez Environmentálny fond? Alebo ak také združenia pri ostatných národných parkov nie sú, prečo taká možnosť získať dotácie z Environmentálneho fondu bolo odporúčaná len Pavlovi Majkovi a prečo TANAP pod jeho vedením mal privilegované postavenie? Tiež by bolo dobré preskúmať, či ak existujú občianske združenia pri iných národných parkoch na Slovensku, či tiež zaobstarávali

techniku a vybavenie pre zamestnancov a výskum za vyššie ceny ako ich zamestnávateľ Štátna ochrana prírody?

Pár slov prednostu okresného úradu na záver

Týmto detailným príbehom som poodhalil v skutočnosti len malú časť, z toho čo pán Majko za svoj život dokázal, ale minimálne som poskytol dostatok dôkazov, že pán Majko nemá problém klamať a stále vymýšľa nové a nové verzie opisu reality. V tejto schopnosti je majster slova, lebo v každej situácii sa snaží vec obrátiť na svoj prospech a nájsť vhodnú výhovorku. No takto úspešne by sa mu doteraz asi nedarilo, ak by nebolo tých, ktorí mu v jeho aktivitách pomáhajú a ktorým možno nejako pomohol v minulosti aj on. Medzi týmito kontaktami sú aj vplyvné osoby prepojené na politiku, business, ale aj iných segmentov spoločnosti.

Možno povedať, že veľa zaujímavých ľudí Pavol Majko spoznal v rokoch 2001 až 2006, keď podnikal a možno predpokladať, že je s nimi aj v ďalšom kontakte, už len z dôvodu, že viacerí spolupodnikatelia z minulosti s ním žijú na jednej ulici v Liptovskom Mikuláši. O príbehu Pavla Majka zverejnila občianska iniciatíva Milujem zelené Tatry dost rozsiahly článok, kde sa venuje minulosti, ktorú Pavol Majko asi len pozabudol uviesť vo svojom životopise - [V TANAPe trvá éra Roberta Fica alebo čriepky z príbehu Pavla Majka - Machaon International](#)

V kontexte OZ Les možno tiež vidieť veľmi zaujímavé väzby, ktoré ilustrujú jeho prístup k ochrane prírody. Podľa obchodného registra pán Majko napr. bol od novembra 2003 do júna 2006 predseda predstavenstva firmy Sankt Hubert, a.s. (od roku 2013 Sankt Hubert SK, a.s.) z Liptovského Mikuláša, ktorú po ňom prevzal známy podnikateľ z Liptova František Čenka, ktorý spolupodniká aj s poslancom NR SR za Smer-SD Marošom Kondrótom. Okrem iného títo dvaja páni sú spoločníci firmy LSDC s.r.o. [Výpis z obchodného registra SR \(orsr.sk\)](#), ktorá vlastní pozemky na brehu Liptovskej Mary, kde aj vďaka zhovievavým stanoviskám Správy TANAPu, na bývalých štátnych pozemkoch za účelom ochrany brehov vodného diela sú dnes súkromné pozemky, kde sa môžu veselo stavať apartmány alebo iné rekreačné stavby. O zaujímavostiach z podnikania pána Čenku sa písalo aj v médiách, napr. [Státisíce na hotely s vírivkami? K eurofondom sa podľa OĽaNO dostávajú vyvolení | Aktuality.sk](#)

Čo má s tým pán Majko, ktorý iste rád povie, že už od obdobia, kedy sa stal riaditeľom Správy TANAPu s firmou Sankt Hubert SK, a.s. a osobami z podnikateľskej sféry na Liptove nič nemá spoločné a obchodné vzťahy ukončil? No opak môže byť pravdou, lebo finančným majstrom pána Čenku a ekonomickým riaditeľom firmy AF-CAR, s.r.o., ktorá podľa medializovaných informácií prenajímala kanceláriu poslancovi Kondrótovi a ktorej meno sa údajne spomína v súvislosti s predraženou dopravou dreva pre Lesy SR v minulosti je istý Ing. Marián Poláček ([Kontakt \(af-car.sk\)](#)). S touto osobou bol pán Majko v minulosti v dozornej rade v spoločnosti terraton, a.s. a dnes pán Poláček je účtovníkom a kontrolórom v OZ Les. Dá sa veriť, že aj toto prepojenie medzi Pavlom Majkom a Mariánom Poláčekom je náhodné a ak sa stretnú tak ich rozhovory sa týkajú len účtovníctva OZ Les? Toto je len zlomok väzieb Pavla Majka, no stačia na ilustráciu toho, že tento človek má veľmi blízko aj k politikom, podnikateľom a iným vplyvným alebo solventným osobám.

Z dôvodov uvedených v tomto podnete ako predstaviteľ miestnej štátnej správy v územnej pôsobnosti, v ktorej sa uvedené možné porušenia zákonov Slovenskej republiky udiali, **podávam verejný podnet a žiadam generálneho prokurátora Slovenskej republiky, aby zo svojej právomoci dal preskúmať a preveriť zákonnosť konaní jednotlivých štátnych aj neštátnych inštitúcií v súvislosti s nájmom nehnuteľnosti chaty Tábor Občianskym združením Les s IČO-m 37979035, ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. 125 v katastri**

nehnutelností, v k.ú. Štrbské Pleso v časti Podbanské v okrese Poprad, zákonnosť vybudovania objektu s označením záchraná a karanténna stanica pre kamzíka vrchovského tatranského na parcele s č. KNC 1789/4 v k.ú. Štrbské Pleso v časti Podbanské, okres Poprad v 5. stupni ochrany prírody v Národnej prírodnej rezervácii Tichá dolina v Tatranskom národnom parku ako aj zákonnosť udelenia podpory formou dotácie z Environmentálneho fondu na realizáciu projektu s označením vybudovanie záchrannej a karanténnej stanica pre kamzíka vrchovského tatranského ako aj iných podpôr udelených pre Občianske združenie Les v súvislosti s chatou Tábor a s ochranou a monitoringom kamzíkov a to v plnom rozsahu. Je vhodné preveriť aj ostatné aktivity a celkové financovanie OZ Les, aké finančné alebo materiálne prostriedky poskytl v súvislosti s rekonštrukciou chaty Tábor a výstavby rehabilitačnej stanice pre kamzíky Slovenské elektrárne a Nadácia Pontis, ktoré vo svojich verejných vyjadreniach ako kľúčových partnerov spomenul riaditeľ Správy TANAPu Ing. Pavol Majko. Tak isto by mal prokurátor preskúmať spôsob a hospodárnosť použitia finančných prostriedkov spoločnosťou Wilde, s.r.o. v spojitosti s faktúrou na búracie práce a výstavbu rehabilitačnej stanice pre kamzíky v Tichej doline vyplatenou z prostriedkov z Environmentálneho fondu OZ Les v sume 52.580,40 eur.

Tento podnet adresujem Generálnemu prokurátorovi SR z viacerých závažných dôvodov. Po prvé tento podnet, ako som uviedol, sa týka možných zlyhaní a nezákonnosti v konaní viacerých inštitúcií s národnou pôsobnosťou, medzi nimi Ministerstva životného prostredia SR a Environmentálneho fondu. Za druhé, v celom prípade je z mojej strany odôvodnené podozrenie existencie možných väzieb a kontaktov viacerých osôb spomenutých v podnete s predstaviteľmi prokuratúry a OČTK v územnej pôsobnosti prekrývajúcej sa s územnou pôsobnosťou Správy Tatranského národného parku a to hlavne v okresoch Liptovský Mikuláš a Poprad. Aj z tohto dôvodu som sa neobrátil s týmto podnetom priamo na orgány vyšetrovania a prokuratúry v tatranskom regióne, lebo okrem možných väzieb inkriminovaných osôb, ja mám negatívnu skúsenosť a nemám plnú dôveru, že isté osoby pôsobiace v miestnych štruktúrach prokuratúry a policajného zboru budú mať záujem o objektívne a dôsledne vyšetrenie celého prípadu. Taktiež ako bolo uvedené, nie je vylúčené, že v chate sa rekreovali aj osoby, ktoré majú nejakú väzbu na príslušníkov Policajného zboru SR z tatranského regiónu.

A za tretie, nemenej dôležitý dôvod môjho verejného podania, v celom prípade ide konanie s celospoločenským dopadom, lebo nie je vylúčené, že pri dôkladnom vyšetrovaní tohto prípadu, môže dôjsť aj k odhaleniu aj iných nezákonných konaní nad rámec podozrení uvedených v tomto podnete a považujem za veľmi dôležité, aby sa o ochote veci vyšetriť len hovorilo, ale aj konalo. Mám za to, že generálny prokurátor Slovenskej republiky je tou osobou, ktorej zo zákona prináleží sa týmto podnetom zaoberať a prevziať ďalšiu iniciatívu.

Zároveň žiadam, aby generálny prokurátor Slovenskej republiky po preskúmaní a preverení podnetu o výsledku vhodným a primeraným spôsobom informoval nielen príslušné orgány, prednostu okresného úradu ale aj slovenskú verejnosť. Verím, že aj generálnemu prokurátorovi záleží na spravodlivosti a poznaní pravdy a tento podnet bude adekvátne vyšetrený a v prípade dokázania nezákonného konania jednotlivých aktérov v tom podnete, každé z nich bude primerane potrestané.

Tento článok je podobná investigatívna práca akú robil Ján Kuciak a dnes vieme, čo sa s ním pre jeho odvahu a snahu pomôcť informovať Slovensko o niektorých podvodníkoch stalo. V Poprade je už skúsenosť s vraždou prednostu okresného úradu Vladimíra Bachledu. Nie jedenkrát sa na Slovensku stalo, že zhorelo auto nepohodlnej osoby. Aj to je obraz našej spoločnosti. Preto aj vyšetrenie pofiderných dotácií OZ Les, či kto sa všetko zdržoval na chate Tábor, môže

odhaliť mnohé ďalšie väzby ľudí a nezákonné konania. Podľa mne známych skutočností mám odôvodnenú obavu, že po zverejnení tohto podnetu generálnemu prokurátorovi, ktorý by mal dať okamžite preskúmať zákonnosť konania jednotlivých aktérov v tomto podnete, ako následok sa môžu objaviť vyhrážky alebo iné neprípustne konanie voči osobe prednostu okresného úradu a/alebo jeho blízkym osobám. Zároveň konštatujem, že sa na mňa obrátili rôzne osoby s podnetmi súvisiacimi s pôsobením Pavla Majka a iných osôb v Tatrách, niektoré z nich anonymne, iné ma poprosili, aby som rešpektoval, že si neželajú, aby sa ich meno dostalo tretím osobám, lebo majú obavu o svoj život a bezpečnosť, lebo pavučina väzieb a kontaktov vedie aj k osobám, ktoré nemusia mať zábranu inému človeku ublížiť alebo aspoň sa mu vyhrážať resp. vytvoriť psychicky nátlak a vyvolať strach.

Zatiaľ takéto priame ohrozenie svojej osoby a mne blízkych osôb síce priamo neregistrujem, ale v minulosti sa už objavil slovný nátlak voči mojej osobe v spojitosti s inými kauzami, ktoré sa týkali rozhodnutí Okresného úradu Poprad, preto sa nedá objektívne a vzhľadom na zverejnené závažné skutočnosti ani takéto ohrozenie vylúčiť. Z tohto dôvodu ako verejný činiteľ vymenovaný vládou SR žiadam o verejnú podporu a v prípade akéhokoľvek náznaku ohrozenia bezpečnosti mojej osoby alebo mne blízkej osoby budem žiadať o osobnú ochranu a ochranu mojej rodiny. Viacero ľudí ma upozornilo, že Pavol Majko je zákerný a pomstychtivý človek a má rôzne kontakty, ktoré mu pravdepodobne dopomohli aj k jeho dnešnému postu riaditeľa TANAP-u. A moja obava o moju bezpečnosť ani tak nepramení z nejakého strachu priamo od osoby Pavla Majka, ako skôr z toho, že vyšetrovanie tohto podnetu môže odhaliť nezákonnosť iných osôb, ktorá môže mať súvis s pôsobením Pavla Majka vo funkcii riaditeľa TANAP-u od roku 2007 ako aj riziko, že nevymenovanie Pavla Majka, aby pokračoval vo funkcii riaditeľa, môže ohroziť obchodné alebo iné záujmy vplyvných osôb pôsobiacich v tatranskom regióne, pretože Pavol Majko je dôležitým človekom pre ľudí, ktorí sa angažujú v takzvanom rozvoji Tatier a ktorého výsledok si môže každý pozrieť aj v [krátkom filme občianskej iniciatívy Milujem zelené Tatry alebo vo filme Tatry na križovatke - \(16\) Tatry na križovatke - YouTube](#).

Strach naháňa aj fakt, že v tej malej veci akou je nejaká chata v Tatrách mohlo dôjsť k toľkým možným porušeniam zákonov a štát nemá v podstate žiadne efektívne kontrolné a nápravné mechanizmy. Napríklad ako je možné, že Ministerstvo vnútra SR má síce informovalo, že OZ Les si nespĺnilo zákonnú ohlasovaciu povinnosť o štatutárnom orgáne v zmysle zákona č. 346/2018 Z. z. o registri mimovládnych neziskových organizácií a preto ministerstvo nemá vedomosť o tom, kto je štatutárnym orgánom tohto občianskeho združenia. Pritom Ministerstvo vnútra SR nemá zákonnú možnosť si tieto údaje od združenia vyžiadať alebo ich skontrolovať. Načo potom vedíme celý register mimovládnych neziskových organizácií, keď štát si nevie zabezpečiť, aby reálne bol naplnený pravdivými a kompletnými údajmi?

Podobne aj odpoveď na môj dopyt o zákonnosti výstavby rehabilitačnej stanice v Tichej doline z Ministerstva životného prostredia SR šokuje, lebo ak je oficiálnou odpoveďou, že evidentné porušenie § 45 zákona o ochrane prírody nie je porušením zákona, tak potom máme na ministerstve buď nekompetentných zamestnancov alebo je u týchto zamestnancov, ktorí možno niektorí sedeli aj v Rade Environmentálneho fondu pri schvaľovaní dotácií pre OZ Les, úmysel zakryť nezákonné konanie. Obe možnosti by nemali ostať bez odozvy, lebo takto nekompetentne alebo úmyselne potieranie zákonov Slovenskej republiky mohlo nastať aj v iných prípadoch.

Obavu naháňa aj to, že chata Tábor a jej príviesok nevyužívanej záchranej stanice pre kamzíky nie je ojedinelý prípad na Slovensku. V samotnej Tichej doline je veľa stavieb, ktoré nie sú zapísané v katastri nehnuteľnosti a tak ani nie je možné s určitosťou zistiť, kto a kedy ich

postavil, či kto je ich majiteľ alebo správca. Pritom od roku 1991 po súčasnosť je celá Tichá dolina prísne chránená ako prírodná rezervácia a stavby by sa tam nemali nachádzať ([166/1991 Zb. Vyhláška Slovenskej komisie pre životné prostredie o štátnych prírodných rezerváciách a chránených n... | Aktuálne znenie \(zakonypreludi.sk\)](#)). Napriek tomu tých stavieb je v doline neúrekom a Správca územia nedbal ani na potreby ochrany prírody ani na katastrálny zákon.

Za všetky možné príklady ostatných stavieb uvediem podobne bizarnú chatu Žerucha, ktorá sa nachádza na lesnom pozemku na rovnomennom vrchu Žerucha v juhozápadnej časti doliny na parcele KN-E 10786/501 zapísanej na LV č. 2597 ako súčasť 282 ha pozemku vo vlastníctve 1161 osôb združených v pozemkovom spoločenstve Bývali urbarialisti obce Východná. Stavba nie je v katastri nehnuteľnosti vyznačená, v registri C nie založené samostatné LV. https://zbgis.skgeodesy.sk/mkzbgis/sk/kataster/detail/kataster/parcela-e/849774/10786_501?pos=49.157849,19.907576,15

Oslovené príslušné úrady mi o jej existencii nevedeli dať žiadne bližšie údaje, kto a kedy ju spolu s vedľajšou menšou drevárňou postavil. Ku tejto chate vedie kvalitné upravená a udržiavaná lesná cesta (mimochodom tiež nie je uvedená v katastri nehnuteľnosti ako samostatný objekt). Chata okrem novej strechy má aj na nej umiestnené kamery a antény, akoby to bol objekt nejakej špionáže. Chata je v neskutočne krásnom mieste, kde sa dá za dobrého počasia kochať výhľadmi na Kriváň, Spiš, Liptov a Nízke Tatry. Prečo však táto chata nie je zapísaná v katastri nehnuteľnosti ako rekreačný objekt? Všetci urbarialisti z Východnej majú právo užívania tej chaty ak je na pozemku ich pozemkového spoločenstva a teda ako vlastníci pozemku všetci majú právo sa k nej po území s 5. stupňom ochrany prírody mimo značených turistických chodníkov legálne dostať? No prečo správca územia Správa TANAPu toleruje dlhé roky takéto excesy? Asi platí ako som uviedol v úvode článku (podnetu), že pre vyvolených je možné na Slovensku všetko?